

UTFORDRINGER: I mange andre land har kvinnene det likevel mye vanskeligere enn hos oss, skriver lill Bjørvik i Larvik Soroptimistforening.

ARKIVFOTO

Vi trenger en kampdag!

Kommentar

LILL BJØRVIK
President,
Larvik soroptimistklubb

FØRSTKOMMENDE LØRDAG

er kvinnenes internasjonale kampdag. Soroptimistene markerer dagen.

En nasjonal kvinnedag ble først arrangert i USA i 1909. Året etter ble en internasjonal kvinnekongress arrangert i København, med over 100 delta-

kere fra 17 land. De etablerte 8. mars som kampdag for å bedre kvinnenes rettigheter, spesielt med tanke på å oppnå allmenn stemmerett, også for kvinner.

I Norge ble kvinnedagen første gang markert i 1915. Da avholdt "Kvinnenes Demokratiske Verdensforbund", senere "Norsk Kvinneforbund", folke møte for fred i Oslo.

Under 2. verdenskrig fant kvinnene hverandre i motstandsbevegelsen og i konsentrasjonsleirene hvor de markerte dagen i all hemmelighet. Etter krigen var det Norsk Kvinneforbund som holdt dagen i hevd gjennom mindre markeringer. Deres første offisielle markering etter krigen var i 1948. Den gang raste den kalde krigen og kvinnene som markerte dagen møtte mye motstand.

I Russland bestemte Lenin at 8. mars skulle være en kommunistisk festdag for å hedre kvinnene som kjempet i februarrevolusjonen.

TRENGER VI en kampdag i 2014?

I Norge har vi nettopp feiret at kvinnene har hatt stemmerett i hundre år. Men fikk de det uten kamp? Nei! For å oppnå denne rettigheten hadde kvinnene kjempet en lang og innbitt kamp.

Mange kvinner i Norge utsettes fremdeles for vold i hjemmet og på gaten. De opplever kjønnsbasert trakassering på arbeidsplassen, kvinneyrker lønnes lavere enn mannsyrker, kvinner eier mindre enn menn og har mindre makt og innflytelse i samfunnet enn menn. Mange kvinner kjønnsdiskrimi-

neres på arbeidsmarkedet gjennom ufrivillige deltidsstillinger, lav status og lav lønn og tjener i snitt bare 85 prosent av det menn tjener, for arbeid av lik verdi. Så vi trenger nok en kampdag, også i dag.

I mange andre land har kvinnene det likevel mye vanskeligere enn hos oss. I noen land forekommer det drap av jentebarn like etter fødselen. I andre land opplever jenter å bli mishandlet, solgt, omskåret, tvangsgiftet, voldtatt, nektet skolegang og tvunget til å skjule seg i teltlignende klær.

I ANDRE land er arbeidet med å sanke ved, hente vann og skaffe mat til familien kvinnenes ansvar. Arbeidet tar hele dagen og gir liten mulighet til å lære å lese og skrive. Når dårlig utdanning, dårlig økonomi og dårlig

helsestell rammer kvinnene, rammer det også barna. Derfor er utdanning så viktig, for at de skal komme seg ut av fattigdom og nød.

Larvik soroptimistklubb er en av til sammen 66 klubber i Norge. Sammen med soroptimistklubbene verden over er de en del av FN-systemet. I kraft av sin konsultative status som en ikke-statlig (non-governmental) organisasjon har de rett til å stille spørsmål i fora som UNESCO, UNICEF, FAO og ECOSOC. Soroptimist Internasjonal er også akkreditert i Europarådet og har representanter i FN's organer i New York, Genève, Wien, Paris, Nairobi og Kairo. Larvik Soroptimistklubb har forskjellige prosjekter hvor overskuddet går til utdanning for jenter i Moldova og Rwanda.